

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

LV. Differentia LV. Iure civili, qui fecit inventarium, non tenetur ultra vires
hæreditatis:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

DIFFERENTIA 12.

Iure civili hæres, qui fecit inventarium, non tenetur ultra vires hereditatis.
 l. Scimus, C. de iure delib. *Iure Canonico autem non videtur illa sententia attendi.* c. Si episcopus 10. q. 6. Bartol. 178.

I. **L**egum citata Scimus, de iure deliber. de cilio hæc est: Hæres testamentarius, sive ab intestato sit, sive ex asse, sive ex parte, adire sine inventario hereditatem potest, cuius aditionis ea vis est, ut, qui adit, obnoxius sit creditoribus defuncti, cum ultro adierit. Hinc regulam suam 70. Socinus eruit: Non conficiens inventarium, ultra vires hereditatis tenetur, & alias pœnas subibit, de quibus in *Auth. de hered. & Falcid. §. Quia vero, & l. fin. C. de iure deliber.* In foro conscientie autem tenetur quidem ex delicto, & contractu defuncti, ut in preced. differentia diximus, non tamen ultra vires hereditatis, sive inventarium confecerit, sive non, & sic intelligenda est *Glossa in c. Praesentium, de pignor. c. Literis, de rapt. c. Tua nos, de usur.* Secundum jus Canonicum igitur & conscientiam hæres tenetur ad omnia debita, sive fuerint ex contractu, aut quasi contractu, sive ex maleficio, vel quasi, intellige, cum hereditas sufficit. Alioquin si fecit inventarium, nullo modo tenetur, si vero non fecit, etiam non tenetur in foro conscientie ultra vires hereditatis. Atque ea opinio communis esse

videtur, ut *Ludov. Roman. in Rubr. ff. de acquir. hereditate, & alii multi credunt, ita Socinus.* Causam addit *Mynsig. l. 2. Inst. tit. 19. §. Sed nostra,* quia in foro conscientie non attenditur subtilitas Juris civilis, subrogantis heredem in omnibus & per omnia loca defuncti, sed æquitas solum Juris naturalis, sive divina, quæ neminem ultra accepta gravari permittit.

II. Unde nascitur illa Decisio in *Reg. Jur. 191.* Ex qua persona quibus hereditatem capit, ejus factum præstare debet, id locum non habere in illo hærede, qui inventarium confecerit. Nam voluntas testatoris contravenire potest, non præstando illius factum, quando vires hereditatis sunt debiliores. *V. Ioan. Andr. & Panorm. inc. Quia plerique, de iur. iur. l. 25. n. 626. Comitol. l. 4. q. 4. Varinac. in Praxi crim. l. 1. n.*

l. q. 10. cum aliis multis ab eo nominatis. Guido Papa de forma Inventarii n. 16.

* * *